

సీతాఫలం నోగు

శ్రీ కొండా లక్ష్మీ తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉద్యాన విశ్వవిద్యాలయము
రాజీంద్రునగర్, హైదరాబాద్ - 500 303.

సీతాఫలం నాగు

సాంకేతిక సమాకారం :

డా॥ ఎ. కిరణ్ కుమార్, సీనియర్ శాస్త్రవేత్త

డా॥ ఎ. భగవాన్, సీనియర్ శాస్త్రవేత్త & హెడ్ I/C

సంపాదకులు :

డా॥ ఆర్. చంద్రశేఖర్, విష్టరణ సంచాలకులు

డా॥ ఎం. విజయ, పరిశోధన సంచాలకులు

డా॥ కె. రవీందర్ రెడ్డి, రిజిస్ట్రేషన్

ఉద్యాన సాంకేతిక సమాచార ప్రచురణ: 6

శ్రీ కొండా లక్ష్మీ తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉద్యాన విశ్వవిద్యాలయం

ప్రచురణ : జూన్, 2017

వెల : అమూల్యం

ముద్రణ: సాయిలిఫీత ప్రింటర్స్, ఛైరతాబాద్, హైదరాబాద్. ఫోన్: 040-65545979

సీతాఫలం

ఈ పంటను అతి తక్కువ వర్షపొత ప్రాంతాల్లో మెట్టబూముల్లో సాగు చేయవచ్చు. మన రాష్ట్రంలో ఆదిలాబాద్ (ఆదిలాబాద్, మంచిర్యాల, నిర్మల్, కుమరం భీమ్), మహబూబ్ నగర్ (వనపర్తి, నాగర్ కర్నూలు, జోగులాంబ) మరియు మెదక్ (మెదక్, సంగారెడ్డి, సిద్ధిపేట) జిల్లాల్లో సాగు చేస్తున్నారు.

ఈ పండ్లు కార్బోఫ్రోడ్రెట్లు, విటమిన్-సి, విటమిన్-ఎ కలిగి ఉండి దీని గుజ్జు ఐస్క్రీమ్ మరియు పాల ఉత్పత్తుల తయారీలో ఉపయోగపడతాయి. సీతాఫలం ఆకులు, గింజలు మరియు ఇతర భాగాల్లో అనొనిన్ అనే ఆల్ఫూయిడ్ ఉండడంవల్ల చేదుగుణం కలిగి వుంటుంది. అందుకే సీతాఫలం ఆకులను పశువులు, మేకలు తినవు. ఆకులు, గింజల నుండి తీసిన రసంలో కీటకనాశని లక్ష్మణాలు వుంటాయి. గింజల నుండి 27-30 శాతం దాకా నూనె లభిస్తుంది. ఈ నూనెను సబ్బు, పెయింటు పరిప్రేకల్లో వాడతారు.

రకాలు

రకం	లక్ష్మణాలు	పటం
బాలానగర్	కాయలు పిరమిడ్ ఆకారంలో పెద్ద కళ్ళతో పెద్ద పరిమాణంలో వుంటాయి. కళ్ళమధ్య లేత పసుపురంగు నుంచి నారింజ రంగుతో చూడటానికి అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉంటాయి. ఘలాలు, మధురమైన రుచి, గరుకైన గుజ్జుతో 260 గ్రా. సగటు బరువుతో 27 శాతం చక్కెర కలిగి వుంటాయి. ఒక్కొక్క చెట్టుకి ఘలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 45-60.	
అటిమోయా	కాయలపై చర్చం నునుపుగా వుంటుంది. ఈ రకం చెట్లు పరపరాగ సంపర్కానికిగాను ప్రతి10 చెట్లకు 1 సీతాఫలం చెట్టు నాటాలి. పండ్లు తక్కువ గింజలతో వుంటాయి. గుజ్జు తీపి, వులుపు కలిగి ప్రత్యేకమైన రుచిలో వుంటుంది. ఒక్కొక్క చెట్టుకి ఘలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 100-150.	
ఇలాండ్జిమ్	ఆస్ట్రేలియా నుండి దిగువుతి చేయబడ్డ ఈ రకం కాయలు చాలా పెద్దవిగా నునుపైన చర్చం కలిగి వండు నాణ్యత కల్గియంటుంది. ఒక్కొక్క చెట్టుకి ఘలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 30.	

రకం	లక్ష్మణాలు	వటం
అటిమోయా X బాలానగర్	లేత గోధుమ రంగు కండ కలిగి ఉంటుంది. పండు బరువు సుమారు 250-300 గ్రా. ఉంటుంది. 25 శాతం చక్కెర కలిగి ఉంటుంది. ఒక్కాక్క చెట్టుకి ఫలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 50-55.	
చాన్స్ సీడ్లింగ్	గింజలు తక్కువగా ఉంటాయి. పండు బరువు సుమారు 300గ్రా వరకు ఉంటుంది. 27 శాతం చక్కెర కలిగి ఉంటుంది. ఒక్కాక్క చెట్టుకి ఫలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 30-35.	
రెడ్ సీతాఫలం	పెద్ద కళ్ళతో పెద్ద పరిమాణం వుంటాయి. కళ్ళమధ్య లేత గులాబి రంగు గింజలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. పండు బరువు సుమారు 180 గ్రా. వరకు ఉంటుంది. 21 శాతం చక్కెర కలిగి ఉంటుంది. ఒక్కాక్క చెట్టుకి ఫలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 50-70.	
రామా ఫలం	కాయులపై చర్చం సునువుగా వుంటుంది. గింజలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. పండు బరువు సుమారు 220గ్రా వరకు ఉంటుంది. 12 శాతం చక్కెర కలిగి ఉంటుంది. ఒక్కాక్క చెట్టుకి ఫలాల దిగుబడి (నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు చెట్లు) 20-40.	

పైన చెప్పబడిన రకాలే కాకుండా రెడ్సీతాఫల్ వంటి రకాలను కూడా సాగుచేసుకోవచ్చు. అయితే వాణిజ్య పరముగా బాలానగర్ బాగా ప్రాముఖ్యత పొందినది.

వాతావరణం : సీతాఫలం ఉష్ణమండల పంట. ఎక్కువ చలి, మంచుకు తట్టుకోలేదు. అధిక వర్షపాతాన్ని, వర్షాభావ పరిస్థితులను తట్టుకోలేదు. వేడి రాత్రులు, సాధారణ ఎండలు, పుష్పించే దశలో అధిక తేమ, సాలీనా వర్షపాతం 50-75 సెం.మీ. ఈ పంటకు అనుకూలం. ఉష్ణోగ్రత 40° సెల్చియన్ కన్నా ఎక్కువైతే ఘూత రాలిపోయి పిందెలు ఏర్పడవు.

నేలలు : మురుగునీరు పోయే సదుపాయం కలిగిన 6.5 - 7.5 పి.పెచ్ (ఉదజని సూచిక) గల నేలలు అనుకూలం. సీతాఫలం చెట్లు చౌడు, క్షార నేలలు మినహ ఆన్నిరకాల నేలల్లో పెరుగుతాయి. నీరు నిలువని చల్చాల్సి నేలలు, గరుకు నేలలు, ఎర్రనేలలు, గరుప నేలల్లో బాగా పెరిగి మంచి దిగుబడినిస్తుంది. రాళ్ళతో కూడిన గరుకు నేలల్లో కూడా సాగుచేయవచ్చు.

సీతాఫలం ప్రవర్ధనం

సీతాఫలం జాతికి చెందిన పండ్లు ఎంతో రుచికరమైనవి. ఈ సంతతికి చెందిన పండ్లలో ఎన్నో రకాలున్నప్పటికి, అన్నిటికన్నా సీతాఫలాన్నే (ఆనోనా స్క్వామోసా) అందరు ఇష్టపడతారు. ప్రతికూల వాతావరణ పరిస్థితులను తట్టుకునే శక్తి కలిగిన సీతాఫలంను ఎలాంటి నేలల్లోనే సాగుచేయవచ్చు. నీటి ఎద్దడిని తట్టుకొని అధిక ఫలసాయాన్ని అందిస్తున్నందువల్ల ఇటీవలి కాలంలో సీతాఫలం సాగును రైతులు ఎక్కువగా చేపడుతున్నారు.

సాధారణంగా తల్లిచేట్లును పోలి ఉన్న మొక్కలు పొందేందుకు ఆలింగ పద్ధతి ద్వారా పండ్ల చెట్లను ప్రవర్ధనం చేస్తుంటారు. అదే విధంగా సీతాఫలం మొక్కలను కూడా “వినీర్ గ్రాఫ్టింగ్” పద్ధతి ద్వారా లాభదాయకంగా అంటుమొక్కలను తయారు చేయవచ్చును.

ఈ వినీర్ గ్రాఫ్టింగ్ లోగల దశలు వాటి వివరాలు:

- 1) వేరుమూలంను పెంచడం.
- 2) సయాను పుల్ల ఎంపిక
- 3) అంటు కట్టడం

వేరుమూలంను పెంచడం : సీతాఫలాలు లభించే కాలంలో (అక్షోబరు - సవంబరు మాసాలు) విత్తనాలను సేకరించి వాటిని ఫిబ్రవరి మాసం వరకు భద్రపరచుకోవాలి. సీతాఫలం గింజలను ఏ రకం నుంచయినా సేకరించవచ్చు.

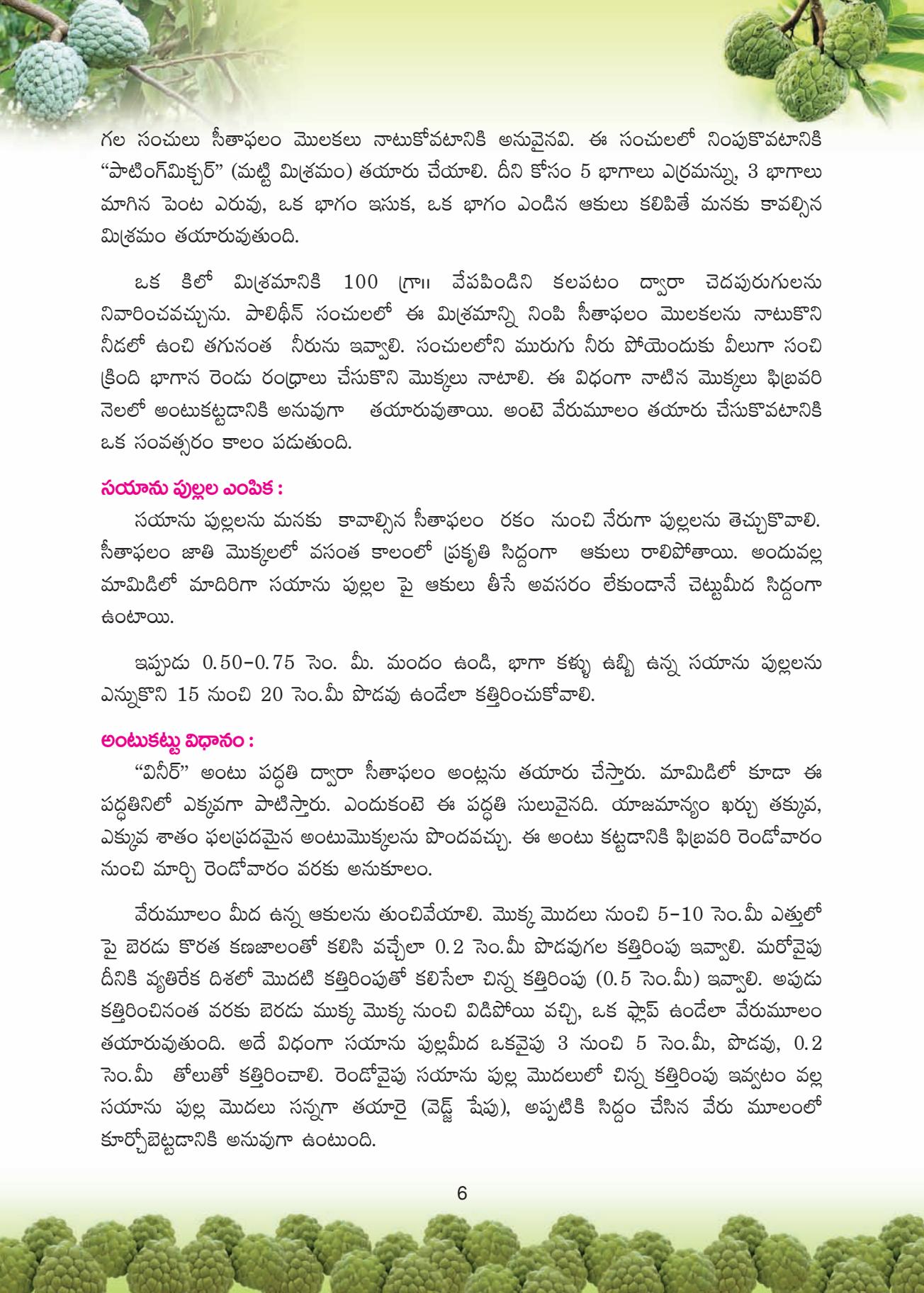
గింజలను విత్తడం: సీతాఫలం గింజలను విత్తుటకు 1.2 మీ. వెడల్చు, 5 నుంచి 6 మీ. పొడవు గల మడులను తయారుచేయాలి. ఒక్కొక్క మడికి 10 గంపల మాగిన పశువుల పెంట ఎరువు, 1కిలో సూపర్ ఫాస్ట్స్ట్రోట్, 100గ్రా, ఫాలిడాల్ పొడిని వేసి నెలలో బాగా కలపాలి.

సేకరించిన విత్తనాలను విత్తేందుకు మూడు రోజులు ముందుగా నీటిలో నానబెట్టాలి. ప్రతిరోజు నీటిని మార్చుతూ ఉండాలి. నాల్గవ రోజున నీటిలో మునిగిన గింజలను మాత్రం తీసుకొని విత్తునికి వడగట్టించాలి. మూడు రోజులపాటు గింజలను నీటిలో నానపెట్టడం వలన గింజలను త్వరగా మొలకెత్తటమే కాకుండా, మొలక శాతం పెరుగుతుంది.

తయారు చేసిన మడిలో 40 సెం.మీ. దూరంలో సాట్లు తీసి నానబెట్టిన గింజలను ఈ వరుసలలో విత్తుకోవాలి. విత్తిన తర్వాత ఈ గింజలను మట్టితో కప్పి వేంటనే నీరు పెట్టాలి. విత్తనాలను ఫిబ్రవరి రెండవ పక్కంలో విత్తుకోవాలి. గింజలు మొలకెత్తే వరకు నారుమడులను తగినంత నీరు ఇవ్వడం చాలా ముఖ్యం. విత్తిన 15-20 రోజులలో మొలకలు రావటం ప్రారంభమవుతాయి.

సీతాఫలం మొలకలను సంచులలో నాటుకోవడం :

వర్షాకాలం ప్రారంభలో అంటే జూన్ - జూలై మాసాలలో సీతాఫలం మొలకలను వేరు దెబ్బతినకుండా తీసి ఫాలిఫీన్ సంచులలో నాటుకోవాలి. 300 గేజు మందంతో 5×7 అంగుళాల సైజు

గల సంచలు సీతాఫలం మొలకలు నాటుకోవటానికి అనువైనవి. ఈ సంచలలో నింపుకొవటానికి “పాటింగ్ మిక్రో” (మట్టి మిక్రమం) తయారు చేయాలి. దీని కోసం 5 భాగాలు ఎర్రమన్న, 3 భాగాలు మాగిన పెంట ఎరువు, ఒక భాగం ఇసుక, ఒక భాగం ఎండిన ఆకులు కలిపితే మనకు కావల్సిన మిక్రమం తయారువుతుంది.

ఒక కిలో మిక్రమానికి 100 గ్రా॥ వేపపిండిని కలపటం ద్వారా చెదపురుగులను నివారించవచ్చును. పాలిథీన్ సంచలలో ఈ మిక్రమాన్ని నింపి సీతాఫలం మొలకలను నాటుకొని నీడలో ఉంచి తగునంత నీరును ఇవ్వాలి. సంచలలోని మురుగు నీరు పోయెందుకు వీలుగా సంచి క్రీంది భాగాన రెండు రంధ్రాలు చేసుకొని మొక్కలు నాటాలి. ఈ విధంగా నాటిన మొక్కలు ఫిబ్రివరి నెలలో అంటుకట్టడానికి అనుపుగా తయారువుతాయి. అంటే వేరుమూలం తయారు చేసుకొవటానికి ఒక సంవత్సరం కాలం పడుతుంది.

సయాను పుల్లల ఎంపిక :

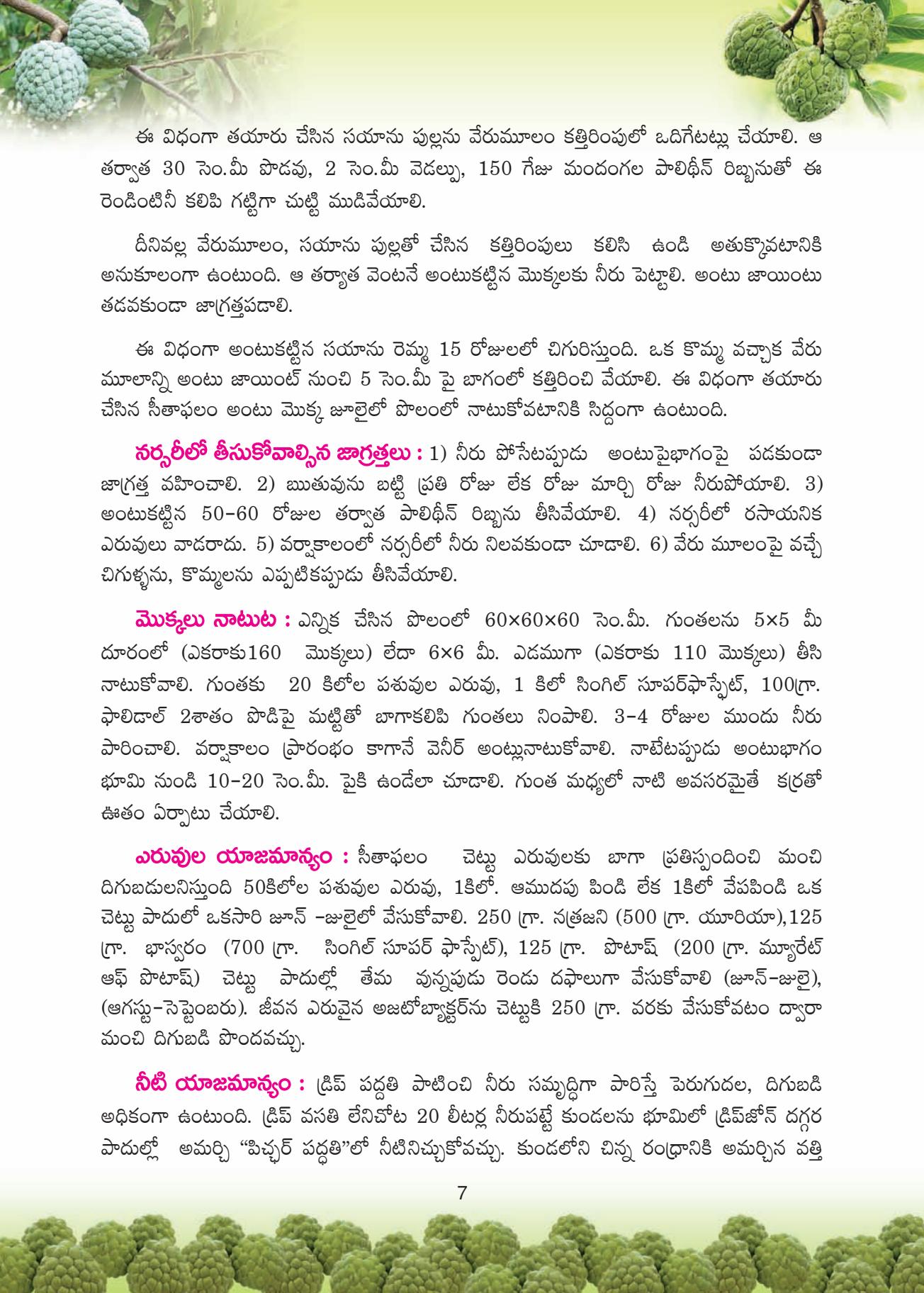
సయాను పుల్లలను మనకు కావాల్సిన సీతాఫలం రకం నుంచి నేరుగా పుల్లలను తెచ్చుకొవాలి. సీతాఫలం జాతి మొక్కలలో వసంత కాలంలో ప్రకృతి సిద్ధంగా ఆకులు రాలిపోతాయి. అందువల్ల మామిడిలో మాదిరిగా సయాను పుల్లల పై ఆకులు తీసే అవసరం లేకుండానే చెట్టుమీద సిద్ధంగా ఉంచాయి.

జప్పుడు 0.50-0.75 సెం. మీ. మందం ఉండి, భాగా కట్టు ఉచ్చి ఉన్న సయాను పుల్లలను ఎన్నుకొని 15 నుంచి 20 సెం.మీ పొడవు ఉండేలా కత్తిరించుకోవాలి.

అంటుకట్టు విధానం :

“వినీర్” అంటు పద్ధతి ద్వారా సీతాఫలం అంటును తయారు చేస్తారు. మామిడిలో కూడా ఈ పద్ధతినిలో ఎక్కువగా పాటిస్తారు. ఎందుకంటే ఈ పద్ధతి సులువైనది. యాజమాన్యం ఖర్చు తక్కువ, ఎక్కువ శాతం ఘలప్రదమైన అంటుమొక్కలను పొందవచ్చు. ఈ అంటు కట్టడానికి ఫిబ్రివరి రెండోవారం నుంచి మార్చి రెండోవారం వరకు అనుకూలం.

వేరుమూలం మీద ఉన్న ఆకులను తుంచివేయాలి. మొక్క మొదలు నుంచి 5-10 సెం.మీ ఎత్తులో పై బెరదు కొరత కణజాలంతో కలిసి వచ్చేలా 0.2 సెం.మీ పొడవుగల కత్తిరింపు ఇవ్వాలి. మరోవైపు దీనికి వ్యతిరేక దిశలో మొదటి కత్తిరింపతో కలిసేలా చిన్న కత్తిరింపు (0.5 సెం.మీ) ఇవ్వాలి. అప్పుడు కత్తిరించినంత వరకు బెరదు ముక్క మొక్క నుంచి విడిపోయి వచ్చి, ఒక షాఫ్ ఉండేలా వేరుమూలం తయారువుతుంది. అదే విధంగా సయాను పుల్లమీద ఒకవైపు 3 నుంచి 5 సెం.మీ, పొడవు, 0.2 సెం.మీ తోలుతో కత్తిరించాలి. రెండోవైపు సయాను పుల్ల మొదలులో చిన్న కత్తిరింపు ఇవ్వటం వల్ల సయాను పుల్ల మొదలు సన్నగా తయారై (వెడ్డ పేపు), అప్పటికి సిద్ధం చేసిన వేరు మూలంలో కూర్చోబెట్టడానికి అనుపుగా ఉంటుంది.

ఈ విధంగా తయారు చేసిన సయాను పుల్లను వేరుమూలం కత్తిరింపులో ఒదిగేటట్లు చేయాలి. ఆ తర్వాత 30 సె.మీ పొడవు, 2 సె.మీ వెడల్పు, 150 గేజు మందంగల పాలిథీన్ రిబ్బనుతో ఈ రెండింటినీ కలిపి గట్టిగా చుట్టీ ముడివేయాలి.

దీనివల్ల వేరుమూలం, సయాను పుల్లతో చేసిన కత్తిరింపులు కలిసి ఉండి అతుక్కొవటానికి అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఆ తర్వాత వెంటనే అంటుకట్టిన మొక్కలకు నీరు పెట్టాలి. అంటు జాయింటు తడవకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

ఈ విధంగా అంటుకట్టిన సయాను రెమ్మ 15 రోజులలో చిగురిస్తుంది. ఒక కొమ్మ వచ్చాక వేరు మూలాన్ని అంటు జాయింట్ నుంచి 5 సె.మీ పై బాగంలో కత్తిరించి వేయాలి. ఈ విధంగా తయారు చేసిన సీతాఫలం అంటు మొక్క జూలైలో పొలంలో నాటుకోవటానికి సిద్ధంగా ఉంటుంది.

నర్సరీలో తీసుకోవాలిన జాగ్రత్తలు : 1) నీరు పోసేటప్పుడు అంటుపైభాగంపై పడకుండా జాగ్రత్త వహించాలి. 2) బుతువును బట్టి ప్రతి రోజు లేక రోజు మార్చి రోజు నీరుపోయాలి. 3) అంటుకట్టిన 50-60 రోజుల తర్వాత పాలిథీన్ రిబ్బను తీసివేయాలి. 4) నర్సరీలో రసాయనిక ఎరువులు వాడరాదు. 5) వర్షాకాలంలో నర్సరీలో నీరు నిలవకుండా చూడాలి. 6) వేరు మూలంపై వచ్చే చిగుళ్ళను, కొమ్మలను ఎప్పటికప్పుడు తీసివేయాలి.

మొక్కలు నాటుట : ఎన్నిక చేసిన పొలంలో 60x60x60 సె.మీ. గుంతలను 5x5 మీ దూరంలో (ఎకరాకు 160 మొక్కలు) లేదా 6x6 మీ. ఎడమూగా (ఎకరాకు 110 మొక్కలు) తీసి నాటుకోవాలి. గుంతకు 20 కిలోల పశువుల ఎరువు, 1 కిలో సింగిల్ సూపర్ఫాస్ట్టెట్, 100గ్రా. ఫాలిడాల్ 2శాతం పొడిపై మట్టితో జాగాకలిపి గుంతలు నింపాలి. 3-4 రోజుల ముందు నీరు పారించాలి. వర్షాకాలం ప్రారంభం కాగానే వేనీర్ అంటునాటుకోవాలి. నాటేటప్పుడు అంటుఖాగం భూమి నుండి 10-20 సె.మీ. పైకి ఉండేలా చూడాలి. గుంత మధ్యలో నాటి అవసరమైతే కర్తృతో ఉతం ఏర్పాటు చేయాలి.

ఎరువుల యాజమాన్యం : సీతాఫలం చెట్టు ఎరువులకు బాగా ప్రతిస్పందించి మంచి దిగుబడులనిస్తుంది 50కిలోల పశువుల ఎరువు, 1కిలో. ఆముదపు పిండి లేక 1కిలో వేపపిండి ఒక చెట్టు పాదులో ఒకసారి జూన్ -జూలైలో వేసుకోవాలి. 250 గ్రా. నత్రజని (500 గ్రా. యూరియా), 125 గ్రా. భాస్వరం (700 గ్రా. సింగిల్ సూపర్ ఫాస్ట్టెట్), 125 గ్రా. పొటాష్ (200 గ్రా. మూర్యేట్ ఆఫ్ పొటాష్) చెట్టు పాదుల్లో తేమ వున్నపుడు రెండు దఫాలుగా వేసుకోవాలి (జూన్-జూలై), (ఆగస్టు-సెప్టెంబరు). జీవన ఎరువైన అజటోబాక్టర్ను చెట్టుకి 250 గ్రా. పరకు వేసుకోవటం ద్వారా మంచి దిగుబడి పొందవచ్చు.

నీటి యాజమాన్యం : డ్రివ్ పద్ధతి పాటించి నీరు సమృద్ధిగా పారిస్తే పెరుగుదల, దిగుబడి అధికంగా ఉంటుంది. డ్రివ్ వసతి లేనిచోట 20 లీటర్ల నీరుపట్టే కుండలను భూమిలో డ్రివ్జోన్ దగ్గర పాదుల్లో ఆమర్చి “పిచ్చర్ పద్ధతి”లో నీటినిచ్చుకోవచ్చు. కుండలోని చిన్న రంధ్రానికి ఆమర్చిన వత్తి

ద్వారా భూమిలోనికి నీరు సన్గుగా బొట్టుగా కారి వేర్కు నీరు అందుతుంది. నీటివసతి లేకపోతే చెట్లు బాగా పెరిగే వరకు (2 నుండి 3 సంవత్సరాల వరకు) వేసవిలో నీరుపోయాలి. నీరు తక్కువైతే కాయలు గట్టిగా మారి పండవు. (రాతికాయలు) చెట్ల పాదుల్లో 8 సెం.మీ. మందం వేరుశనగ పొట్టు లేదా వరి పొట్టును వేసి తేమను ఎక్కువ కాలముండేటట్లు చూడాలి. వరుసకు, వరుసకు మధ్య 5 శాతం వాలు కల్పించి వర్షపు నీటిని సమర్థవంతంగా ఉపయోగించు కోవాలి. ఎండాకాలంలో నీరు పెడితే బాగా పెరిగి ముందుగా పంట నిస్తుంది.

కలుపు నివారణ మరియు అంతరక్షణి: మొదటి 3-4 సం|| ల వరకు వేరుశనగ, అవరాలు, ఉలవలు, అలసందలు మరియు నీటివసతి ఉంటే కూరగాయలను అంతరపంటలుగా పండించవచ్చు. పచ్చిరొట్ట పంటలను చెట్ల మధ్యలో వేసి పూతరాక ముందే (ఆగస్టులో) దున్నాలి.

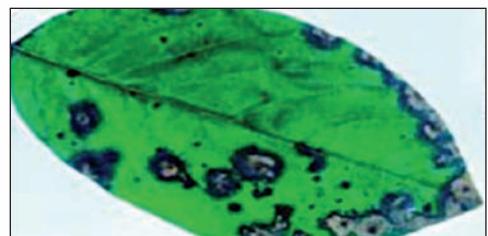
కత్తిరింపులు: సరైన ఆక్షతి లేని, తెగుళ్ళ సోకిన కొమ్మలను కత్తిరించి (జనవరి-మార్చి) తిరిగి చిగురించే పరిస్థితిని కల్పించాలి. 2-3 సంవత్సరాల వరకు అనవసరపు కొమ్మలు కత్తిరించి చెట్టుకు నిర్ధిష్టమైన ఆకారపరిమాణం కల్పించాలి.

అధిక దిగుబడుల కోసం కాపుకు వచ్చిన చెట్లు (4 నుండి 5 సం||రాలు) దాటిన చెట్ల కొమ్మలను 25% మించకుండా గత సం||రం పెరుగుదలను కత్తిరించినట్టుతే ఎక్కువ దిగుబడి వచ్చే అవకాశాలు ఉన్నాయి.

సన్యరక్షణ

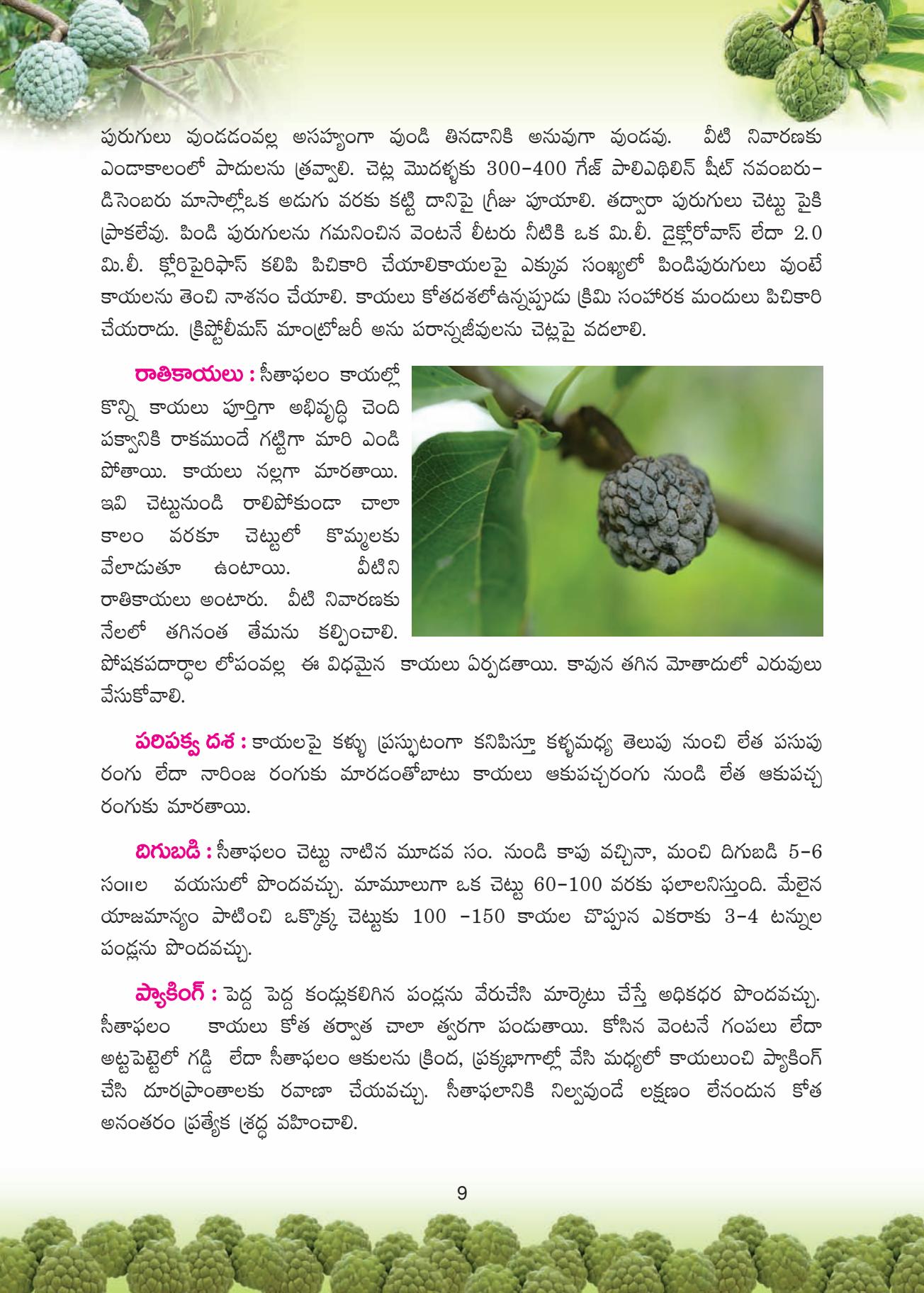
నీతాఫలంపై పురుగులు, తెగుళ్ళ ఎక్కువ ఆశించవు. కేవలం పిండి పురుగులు మాత్రమే ఎక్కువగా ఆశిస్తాయి. రాతికాయలు కూడా ఏర్పడవచ్చు.

ఆకుమచ్చ : ఆకులపై అప్పుడప్పుడు సల్లటి మచ్చలు ఏర్పడి నష్టాన్ని కలుగజేస్తాయి. దీని నివారణకు కార్బండిజెమ్ 1గ్రా. లీటరు నీటికి కలిపి పిచికారి చేయాలి.

పిండిపురుగులు : ఈ పిండిపురుగులు కాయలపై కళ్ళ మధ్య గుంపులు గుంపులుగా చేరి కాయ నుంచి రసం పీల్చి జీవిస్తూ అభివృద్ధి చెందుతాయి. ఇవి విసర్జించిన తియ్యాచి పదార్థం ఆకులపై పడి శిలీంధ్రం పెరగడం వలన నల్లని మసి ఏర్పడుతుంది. ఈ పురుగువల్ల కాయలోపల నాణ్యతలో ఏ విధమైన మార్పులేనప్పటికీ మైన

పురుగులు వుండడంవల్ల అనహ్యంగా వుండి తినడానికి అనుపుగా వుండవు. వీటి నివారణకు ఎందాకాలంలో పాదులను త్రవ్వాలి. చెట్ల మొదట్లకు 300-400 గేజ్ పాలిఎథిలిన్ షిట్ నవంబరు-డిసెంబరు మాసాల్లో ఒక అడుగు వరకు కట్టి దానిపై గ్రీజు పూయాలి. తద్వారా పురుగులు చెట్లు పైకి ప్రాకలేవు. పిండి పురుగులను గమనించిన వెంటనే లీటరు నీటికి ఒక మి.లి. డైక్షోరోవాన్ లేదా 2.0 మి.లి. క్లోరిప్రెరిఫాన్ కలిపి పిచికారి చేయాలికాయలపై ఎక్కువ సంబ్యులో పిండిపురుగులు వుంటే కాయలను తెంచి నాశనం చేయాలి. కాయలు కోతదశలో ఉన్నప్పుడు క్రిమి సంహోరక మందులు పిచికారి చేయాడు. క్రిప్షోలీమన్ మాంట్రోజరీ అను పరాన్మజీవులను చెట్లుపై వదలాలి.

రాతికాయలు : సీతాఫలం కాయల్లో కొన్ని కాయలు పూర్తిగా అభివృద్ధి చెంది పక్కానికి రాకముందే గట్టిగా మారి ఎండి పోతాయి. కాయలు నల్లగా మారతాయి. ఇవి చెట్టునుండి రాలిపోకుండా చాలా కాలం వరకూ చెట్టులో కొమ్మలకు వేలాడుతూ ఉంటాయి. వీటిని రాతికాయలు అంటారు. వీటి నివారణకు నేలలో తగినంత తేమను కల్పించాలి. పోషకపదార్థాల లోపంవల్ల ఈ విధమైన కాయలు ఏర్పడతాయి. కావున తగిన మోతాదులో ఎరువులు వేసుకోవాలి.

పరిపక్వ దశ : కాయలపై కళ్ళు ప్రస్నుటంగా కనిపిస్తూ కళ్ళమధ్య తెలుపు నుంచి లేత పసుపు రంగు లేదా నారింజ రంగుకు మారడంతో బాటు కాయలు ఆకుపచ్చరంగు నుండి లేత ఆకుపచ్చ రంగుకు మారతాయి.

భిగుబడి : సీతాఫలం చెట్టు నాటిన మూడవ సం. నుండి కావు వచ్చినా, మంచి దిగుబడి 5-6 సంాల వయసులో పొందవచ్చు. మామూలుగా ఒక చెట్టు 60-100 వరకు ఘలాలనిస్తుంది. మేలైన యాజమాన్యం పాటించి ఒక్కొక్క చెట్టుకు 100 -150 కాయల చొప్పున ఎకరాకు 3-4 టన్నుల పండ్లను పొందవచ్చు.

ప్యాకింగ్ : పెద్ద పెద్ద కండ్లుకలిగిన పండ్లను వేరుచేసి మార్కెటు చేస్తే అధికధర పొందవచ్చు. సీతాఫలం కాయలు కోత తర్వాత చాలా త్వరగా పండుతాయి. కోసిన వెంటనే గంపలు లేదా అట్లపెట్టలో గడ్డి లేదా సీతాఫలం ఆకులను క్రింద, ప్రకృభాగాల్లో వేసి మధ్యలో కాయలుంచి ప్యాకింగ్ చేసి దూరప్రాంతాలకు రవాణా చేయవచ్చు. సీతాఫలానికి నిల్వపుండే లక్షణం లేనందున కోత అనంతరం ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించాలి.

కొత్త అనంతర పరిజ్ఞానం

సీతాఫలం గుజ్జ వెలికితీతా మరియు నిల్వ

- ◆ సీతాఫలం కోత అనంతరం ఎక్కువ రోజులు నిల్వ ఉండదు. ఈ పండు యొక్క లభ్యత అనేది మనకు కేవలం అక్షోబరు - డిసెంబరు నెలల్లో మాత్రమే ఉంటుంది. సీతాఫలం గుజ్జని వెలికి తీసి నిల్వ ఉంచగలిగితే దీని లభ్యతను ఎక్కువ కాలం ఆనందించవచ్చు / ఉంటుంది. సీతాఫలం గుజ్జ వెలికితీయడం అనేది ప్రధాన సమస్య. గుజ్జ వెలికితీసిన గంటలోనే బ్రోనింగ్, (చేరు, చెడువాసన 65⁰ సెం.గ్రే కంటే ఎక్కువ వేడిచేసినచో, చెడువాసన రావడం మొదలగునవి సీతాఫలం ప్రాసెసింగ్లోని ప్రధాన సమస్యలు.
- ◆ సీతాఫలం గుజ్జను రెండు విధాలుగా వెలికితీయవచ్చు.
 - 1) చేతితో గుజ్జను వెలికితీయడం : ఈ విధానంలో గుజ్జ తీయడానికి ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. మరియు ఆశించినంతగా నాణ్యత వచ్చే అవకాశం లేదు.
 - 2) యంత్రం సహయంతో గుజ్జను వెలికితీయవచ్చు : తక్కువ సమయంలో ఎక్కువ గుజ్జను వెలికి తీయవచ్చు.
- ◆ మొట్టమొదటి సారిగా మహరాణా ప్రతాప్ వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయము, ఉదయపూర్ శాస్త్రవేత్తలు గుజ్జ వెలికితీసే యంత్రాన్ని వృధి చేసారు.

ఈ పరికరానికి రెండు భాగాలు ఉంటాయి.

 - 1) గుజ్జను విత్తనంతో సహ వెలికితీస్తుంది.
 - 2) విత్తనాన్ని గుజ్జ నుండి వేరు చేస్తుంది.

ఇలా వెలికి తీసిన గుజ్జ ఒక సంారం వరకు నిల్వ చేసుకోవచ్చు.
- ◆ ఇలా వెలికి తీసిన గుజ్జ - 25⁰ సెం. గ్రే వద్ద ట్రీజింగ్ చేసి - 18⁰ సెం. గ్రే వద్ద నిల్వ ఉంచినట్టే, ఎక్కువ కాలం నిల్వ ఉంటుంది.

సీతాఫలం గుజ్జ వెలికి తీసే యంత్రం (SITAPHAL PULP EXTRACTOR)

ఈ పరిజ్ఞానం ఉపయోగించి, తీసిన గుజ్జను ఎగుమతి చేసుకున్నట్టే మంచి ఆదాయం పొందవచ్చను.

శ్రీ కొండా లక్ష్మణ్ తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉద్యాన విశ్వవిద్యాలయము
రాజీంగుల్గెర్, హైదరాబాద్ - 500 303.